

РЕШЕНИЕ

№ 180

гр. Търговище, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОРДАН П. ИВАНОВ

Членове: ЯВОР ПЛ. ТОМОВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА С. ТОТЕВА
в присъствието на прокурора Д. П. С.
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20233500600270 по описа за 2023
година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 313 и сл. НПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба от адвокат С. А. – защитник на подсъдимите Н. К. Н. и Б. Й. Б. против Присъда № 23 от 17.05.2023 г., постановена по НОХД № 802/2022 г. на Районен съд - Търговище, с която съдът е признал подсъдимите Н. Н. и Б. Б. за виновни в това, че на 14.08.2022 г. в гр. Търговище, промишлена зона, в съучастие в качеството си на съизвършители, причинили средна телесна повреда на Д.Д.Д. от с. Б., общ. Д., изразяваща се в трайно затрудняване движението на снагата, а именно счупване на седмо и осмо ребро в дясно, като счупването на седмото ребро е със значителна дислокация на костните фрагменти в областта на ребрената дъга, поради което и на основание чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК на всеки от подсъдимите е наложено наказание десет месеца „лишаване от свобода“, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

В жалбата се сочи, че първоинстанционната присъда е неправилна, незаконосъобразна и несправедлива. Жалбоподателят моли да бъде отменена присъдата на Районен съд – Търговище и да бъде постановена нова присъда, с която подсъдимите да бъдат признати за невиновни. Алтернативно адв. А. моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд или да бъде намалено наказанието на двамата

подсъдимите.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа изцяло от адв. С. А. и лично от подсъдимите и въззивници Н. Н. и Б. Б.. Защитникът моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, тъй като е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело да ограничаване процесуалните права на подсъдимите поради игнорирането на част от събраните доказателства и недопускането на разпит на подсъдимите на пункт.

Подсъдимият Н. и подсъдимият Б. поддържат казаното от защитника им. В последната си дума, и двамата подсъдими заявяват, че са невинни.

Представителят на Окръжна прокуратура – Търговище счита, че обжалваната присъда не страда от посочените в жалбата пороци, нито се касае за недоказаност на извършеното престъпление от подсъдимите, поради което моли да бъде потвърдена изцяло присъдата като правилна и законосъобразна. По алтернативното искане в жалбата за намаляване на наложените наказания, представителят на ОП – Търговище счита, че определените наказания са в минималните размери и съответстват на изискванията на закона за постигане на специалната и генералната цел по чл. 36 от НК.

Въззивният съдебен състав, като обсъди доказателствената съвкупност, след преценка на съображенията и доводите, изложени от страните, както и след цялостна преценка на правилността на обжалваната присъда, съгласно чл. 314, ал. 1 НПК, намери за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е възприел следната фактическа обстановка:

Подсъдимите Н. Н. и Б. Б., както и пострадалият Д.Д. работели като шофьори в „А. 70“ ЕООД, гр. Б.. Изпълнявайки служебните си задължения, на 13.08.2022 г. тримата, както и други техни колеги пристигнали в гр. Търговище, където по график трябвало да почиват. Паркирали управляваните от тях товарни автомобили на привидно обособен паркинг в промишлената зона на града, до зърнобазата на фирма „Агродимекс“ ООД. На следващия ден – 14.08.2022 г., около 16 часа колегите се събрали на импровизирана маса, като хапвали и консумирали алкохол. Масата била разположена пред камиона на подс. Н., след който в редица един след друг били наредени и други камиони, като четвъртият бил този на пострадалия Д.. Около два часа по-късно компанията на масата включвала подсъдимите, пострадалия Д. и свидетелите - Й.Г. и С.М.. С течение на времето в резултат на въздействието на алкохола разговорът станал напрегнат, особено между св. Д. и подс. Н.. Поведението на пострадалия било заядливо и дразнещо, което негово държание било добре познато за присъстващите и не било изключение в такива ситуации. Напротив, то било типично за него при консумация на алкохол. В един момент пострадалият Д. станал и се отдалечил и когато се върнал на масата св. М. забелязал в задния му джоб нож. Като преценил, че всички са пияни и вербално агресивни, за безопасност, успял да му вземе ножа, след което го поставил на масата. Междувременно скандалът между Д.

и подс. Н. отново избухнал с пълна сила и последният ударил шамар по лицето на пострадалия. В резултат последният залитнал, съборил масата и паднал по гръб на земята. Двамата подсъдими тогава го прихванали под мишниците и го повели към камиона му. Когато тримата били на място, към което нямало видимост от масата, подс. Н. и подс. Б. започнали едновременно да нанасят множество удари по цялото тяло (основно около торса) на пострадалия Д. с ритници, докато той бил паднал на терена. Поведението им било възприето от свидетелите Т. К. и М.А., които по това време случайно преминавали покрай мястото с техния лек автомобил. Виждайки побоя, нанасян на паднал човек, св. К. извикал да го оставят, но тъй като това не станало, същият подал сигнал на тел. 112. На място пристигнали дежурни полицейски служители от РУ - Търговище и линейка, с която пострадалият бил откаран до СО при МБАЛ – Търговище.

В резултат на нанесения му побой с ритници, пострадалият получил охлузни рани по лицето, счупване на VII и VIII ребра вдясно, като първото било със значително разместване на костните фрагменти в областта на ребрената дъга. Според вещото лице д-р В. Г. това счупване на ребрата е в резултат от действието на тъпи твърди предмети и добре отговаря да е получено от нанесени удари с крак/ритници в областта на гръдния кош. Счупването на тези ребра със значителна дислокация на VII-то, е причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на снагата със среден срок за възстановяване около 1.5-2.5 месеца, ако не настъпят усложнения в оздравителния процес.

Фактическите положения, приети за установени, са правилни и се подкрепят от събраните по делото гласни и писмени доказателства. На базата на задълбочен анализ на събраните и приложени доказателства и в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от НПК, решаващият съд е достигнал до задълбочени и обосновани правни изводи относно осъществено, както от обективна, така и от субективна страна на престъпно деяние по чл. 129, ал. 1 от НК от подсъдимите Н. и Б.. Проверяващата инстанция споделя приетото за установено от фактическа страна в хода на първоинстанционното производство и след служебната проверка обсъждайки поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, се присъединява изцяло към изводите на Районен съд - Търговище досежно установеното от фактическа страна.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице – адвокат С. А. – защитник на подсъдимите Н. Н. и Б. Б., в срока по чл. 319, ал. 1 НПК, отговаря на изискванията по чл. 320 НПК, поради което същата се явява допустима.

Разгледана по същество въззивната жалба е неоснователна, поради следното:

Правилен, обоснован и законосъобразен е изводът на РС - Търговище, че от събраните по делото доказателства може и следва да се

направи безспорен извод за осъществено от страна подсъдимите Н. и Б. престъпление по чл. 129, ал. 1 от НК, което е извършено в съучастие при общност на умисъла като съизвършители и в този смисъл правилно подсъдимите са признати за виновни и осъдени на основание чл. 303, ал. 2 от НПК.

РС е положил максимални усилия за установяване на обективната истина, като е събрал всички възможни доказателства. След като е събрал тези доказателства, съдът е подложил същите на внимателен анализ в мотивите си, и стигнал до извода, че извършителите на престъплението са именно подсъдимите Н. Н. и Б. Б., извод, който настоящият състав напълно споделя. Настоящият състав няма повторно да преповтаря посочено в мотивите защо съдът е кредитирал част от показанията на разпитаните свидетели, а други е отхвърлил, тъй като посоченото в мотивите напълно споделя.

На основание чл. 107, ал. 5 от НПК въззивният състав отново подложи на анализ събраните по делото доказателства, относно всички правнорелевантни факти и обстоятелства, както и авторството на деянието.

Възраженията в жалбата, че обжалваната присъда е неправилна, незаконосъобразна, необоснована и постановена при съществени процесуални нарушения са неоснователни. При постановяването на присъдата си, РС - Търговище е изложил обстойни и детайлни мотиви, съобразил е всички доказателства по делото. В мотивите си е отделил спорните от безспорните факти, и кои доказателства обосновават тези изводи. При постановяване на присъдата, първоинстанционният съд е обсъдил в детайли заключенията на вещото лице по отношение констатираните наранявания на пострадалия.

Основното оплакване в жалбата е отхвърлянето на направеното от защитата доказателствено искане за провеждане на разпит на подсъдимите на местопроизшествието, при който те да посочат точното място, на което е настъпил инцидента, къде пострадалият е паднал и се е самонаранил. Според защитника на подсъдимите отхвърлянето на това искане от страна на първоинстанционния съд е довело съществено процесуално нарушение по см. на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, изразяващо се в нарушаване правото на защита на подсъдимите. Според адв. А. това е основание за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Това възражение е неоснователно. Първоинстанционният съд е отхвърлил искането за провеждането на разпит „на пункт“ на подсъдимите извън сградата на съда с довода, че относно сочените обстоятелства са събрани други доказателства. Относно обстоятелствата дали пострадалият се е самонаранил чрез падането от кабината на камиона му в хода на досъдебното производство е била назначена допълнителна съдебномедицинска експертиза. В заключението по тази експертиза вещото лице е посочило, че констатираните наранявания на пострадалия не биха могли да се получат при падане по лице по равна (асфалтова) повърхност. При изслушването на вещото лице д-р В. Г. в съдебно заседание, същият е

заявил, че подобни наранявания не биха могли да настъпят вследствие на падане както по лице, така и по гръб. Експертът заявява, че е възможно тези наранявания (счупени VII и VIII ребро вдясно) да настъпят при падане върху стъпало или върху издатина на земята, но ударът е следвало да бъде точно в тази област. В показанията на пострадалия св. Д.Д., дадени в хода на първоинстанционното съдебно следствие същият е заявил, че е получил наранявания от побой от страна на двамата подсъдими, като са му нанесли удари с ритници. След ударите свидетелят заявява, че се е довялял до камиона си, но не е имал сили да се качи в него, след което дошла полиция и бил закаран в болница. В показанията на св. Т. К. и св. М.А. двамата заявяват, че минавайки с автомобил покрай спрените камиони са видели маса и двама мъже носейки трети мъж, като двамата нанасяли удари с крак по тялото на третия, поради което спрели автомобила и подали сигнал на тел. 112. В обясненията си подсъдимите заявяват, че са носели под мишници пострадалия, като са го качили в камиона му през дясната врата, след което той паднал до камиона от лявата страна.

При внимателния анализ на тези доказателства се установява, че пострадалият не се е самонаранил. Тази защитна версия на подсъдимите се опровергава както от естеството на нараняванията, които не биха се получили при падане по гръб или по лице, така и от показанията на свидетелите-очевидци К. и А., които са видели нанасянето на удари от подсъдимите с ритници по пострадалия. Районният съд правилно не е кредитирал обясненията на подсъдимите, а е дал вяра на показанията на пострадалия и двамата свидетели-очевидци. Не се установява по делото твърдяното от защитата, че св. К. и А. са имали „мотив да излъжат“, доколкото същите са станали случайни очевидци на случилото се и без да са налице каквито и да са данни за тяхна заинтересованост са постъпили житейски логично – да подадат сигнал на тел. 112 за това, което са възприели. Показанията на тези свидетели косвено се потвърждават и от показанията на св. Николай Н., който е полицейският служител, който е посетил местопроизшествието и заедно с колегите си са задържали именно посочените от св. К. и св. А. лица – подсъдимите Н. и Б..

За пълнота следва да се посочи, че отхвърлянето на доказателствено искане в хода на първоинстанционното производство не е основание за отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Това е така, защото въззивният съд също е съд по фактите и той също може да проведе съдебно следствие и да събира нови доказателства, включително такива, които не са били допуснати от първоинстанционния съд. Настоящият съдебен състав не намери основания да допусне провеждане на разпит на подсъдимите извън сградата на съда, доколкото споделя изводите на първоинстанционния съд, че събраният доказателствен материал установява по категоричен и безспорен начин механизма на получаване на нараняванията от страна на пострадалия – св. Д.Д..

Изтъкнатото от защитника на подсъдимите, че съдът в мотивите си е посочил, че неговото убеждение не може да бъде разколебано от

евентуалното провеждане на разпит на подсъдимите на пункт, т.е. предварителна оценка на доказателства и предубеденост на съда, не кореспондира с мотивите на районния съд. В тях именно (л. 166 от НОХД № 802/2022 г. на РС – Търговище) първоинстанционният съд се е мотивирал, че провеждането на процесуални действия на пункт, т.е. извън сградата на съда, не би опровергало възприетия начин на причиняване на уврежданията, с оглед наличието на преки очевидци, т.е. с оглед наличието на други събрани по делото доказателства, от които се изяснява спорния механизъм на причиняване на уврежданията на пострадалия.

В мотивите си първоинстанционният съд правилно е посочил, че свидетелските показания на свидетелите К., А. и Д. кореспондират освен помежду си, така и с първоначалната и допълнителната съдебномедицински експертизи, а също и с останалите писмени доказателства по делото, поради което и съдът обосновано е приел, че на посоченото по-горе време и място именно подсъдимите са нанесли телесните увреждания на пострадалия Д.. При нанесените от подсъдимите удари пострадалият е получил подробно описаните по-горе телесни увреждания. След извършен цялостен анализ на всички доказателства по делото, РС - Търговище съвсем обосновано е приел за доказано, че на пострадалия е нанесена телесна повреда, която попада в критериите на чл. 129, ал. 2 от НК и следва да бъде определена като средна телесна повреда. След правилно установяване на фактическата обстановка по делото, съдът законосъобразно е приел за доказано, че с деянието си подсъдимите са осъществили от обективна страна състава на престъплението по чл. 129, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК, а от субективна страна същото е извършено при общност на умисъл като съизвършители.

По отношение на наложените наказания, настоящият състав счита, че наложеното наказание от 10 месеца лишаване от свобода, отложено с изпитателен срок от 3 години за всеки от подсъдимите е правилно и законосъобразно. При индивидуализацията на наказанието първоинстанционният съд е отчел смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Съдът правилно е обсъдил и отчел степента на обществена опасност на деянието и на дееца, като е съобразил, че към датата на извършване на деянието и двамата подсъдими са били неосъждани и работещи, а също и провокативното и вербално агресивно поведение на пострадалия. Като отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът е отчел проявената престъпна упоритост от подсъдимите, обосноваваща се от данните, че пострадалият на няколко пъти е бил ритан от тях. Съобразявайки горното, настоящият съдебен състав счита, че наложеното от първоинстанционния съд наказание по вид и размер на всеки от двамата подсъдими напълно отговаря на целите на наказанието визирани в чл. 36 от НК, а именно да се поправят и превъзпитат подсъдимите към спазване на законите и добрите нрави, както и да въздействат предупредително към тях и останалите членове на обществото. Изпитателният срок според настоящият състав определен в минимален размер ще постигне горепосочените цели.

При служебната проверка на обжалваната присъда по реда на чл. 314 от НПК, настоящата инстанция счита, че не са налице основания, налагащи

отмяна или изменение на обжалваната присъда, поради което същата следва да бъде потвърдена изцяло.

Водим от горното и на основание чл. 338, във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 23/17.05.2023 г., постановена по НОХД № 802/2022 г. по описа на Районен съд-Търговище, V състав, като правилна и законосъобразна.

РЕШЕНИЕТО е изключено от актовете, които съгласно чл. 346 НПК подлежат на касационна проверка, поради което е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____